

собою: практичні поради зі створення учнівського самоврядування», Н. Шевченко – «Майбутні лідерам» та інші.

Головною якістю, яка допоможе стати успішним лідером є спроможність управляти собою, керуватися гаслом – «якщо хочу, то зможу». Спроможність повною мірою використовувати свій час, енергію. Уміння переборювати труднощі, виходити із стресових ситуацій [1, с. 9].

Провідною діяльністю підліткового віку Д. Ельконін вважав спілкування з однолітками, оскільки саме в спілкуванні реалізується головна потреба цього періоду – пошук свого місця в суспільстві, а тому їм важливо щоб до них прислухалися. Формування громадської активності, а також розвиток певних якостей, особливо лідерських, підлітка багато в чому залежить від ставлення до нього та його дій і вчинків з боку дорослих: батьків і вчителів [3, с. 74].

Незважаючи на достатню кількість публікацій з даної теми в психолого-педагогічній літературі, актуальними залишаються питання щодо розроблення комплексних рекомендацій формування лідерства у підлітків та втілення їх у практику виховання з урахуванням принципу особистісно-орієнтованого підходу, що є в край важливим в освітньому процесі, сьогодні.

Отже, проблема лідерства вважається однією із найактуальніших у розвитку шкільного колективу та кожного учня зокрема. Лідер – це член групи, якому вона надає право приймати найвідповідальніші рішення, що стосуються інтересів усієї групи.

Список використаних джерел

1. Алфімов Д. В. Виховання лідерських якостей школярів у сучасній загальноосвітній школі // *Духовність особистості: методологія, теорія і практика*. 2010. № 4. С. 3–14.
2. Риженко М. В. Виховання лідерських якостей підлітків у тимчасових дитячих об'єднаннях // *Актуальні проблеми державного управління, педагогіки та психології*. 2013. № 1. С. 354–357.
3. Шамич О. М. Молодший підлітковий вік. Межі, психологія, громадська активність // *Нові технології навчання*. 2012. № 72. С. 70–75.

Полевиченко Т. О., Мехед О. Б.

СОЦІАЛЬНО-ПЕДАГОГІЧНА РОБОТА ПЕДАГОГА ЯК ОДИН ІЗ ФАКТОРІВ СТВОРЕННЯ ЗДОРОВ'Я РОЗВИВАЛЬНОГО СЕРЕДОВИЩА В ЗАКЛАДАХ ОСВІТИ

Проблема формування та розвитку здорового способу життя підростаючого покоління України належить до найактуальніших проблем, вирішення якої обумовлює майбутнє держави та подальше існування здорової нації.

Провідним завданням сучасної школи є створення та ефективне підтримання здоров'я розвивального освітнього середовища, забезпечення умов для формування в учнів свідомого ставлення як до власного здоров'я, так і до здоров'я оточуючих, що неможливе без відповідного соціально-педагогічного супроводу.

Проблема не лише здоров'язбереження, а й розвитку здоров'я розвивальних компетентностей, що забезпечуватимуть ефективне формування здорового способу життя належить до незмінно актуальних питань в історії людства. Створення позитивної мотивації до ведення здорового способу життя вимагає від педагога системної комплексної соціально-педагогічної роботи, спрямованої в першу чергу на діагностику, функціонального, психофізіологічного та духовно-морального стану дитини, та, за необхідності, і його своєчасної корекції. Сформовані в ході соціально-педагогічної діяльності відповідні компетентності забезпечуватимуть необхідний рівень працездатності, моралі та духовності молодій людині, що в свою чергу сприятиме створенню здоров'я розвивального середовища в закладі освіти, що передбачає свідоме ставлення до власного здоров'я та здоров'я оточуючих. Таким чином, створення ефективного здоров'я розвивального середовища координує всі напрями діяльності закладу освіти щодо формування, збереження та зміцнення здоров'я учнів та передбачає ефективне здійснення соціально-педагогічної діяльності, направленої на мотивацію до здорового способу життя молоді.